

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVII. - Štev. 46 (1877)

Gorica - četrtek, 28. novembra 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Pričela se je izredna sinoda škofov Jugoslovanski tisk se zaganja v Slovence

Ob 20-letnici zaključka II. vatikanskega cerkvenega zbora je smatral sedanji papež za primerno in koristno, da skliče nekakšni koncil v malem, ki naj bi razpravljal o dosežkih zadnjega koncila ter o neuspelih in težavah ter stranpotih, ki jih je povzročilo pojmovanje koncilskih odločitev.

Sinodalnih »očetov«, tj. takih z glasovalno pravico, je 165; od teh 102 zastopata škofovske konference, 14 je cerkvenih dostojanstvenikov vzhodnega obreda, 14 vodij kurijskih oddelkov, 21 škofov in kardinalov, ki jih je izbral papež sam, nadalje trije, ki predstavljajo cerkvene redove ter glavni tajnik sinode. Od sinodalnih očetov se je le 63 udeležilo zadnjega koncila, vsi drugi so kasnejšega datuma.

Sv. oče je sinodo odprl s koncelebrirano mašo v baziliki sv. Petra dopoldne v nedeljo 24. novembra. Poleg sv. očeta je sodelovalo 86 kardinalov, 133 škofov in 36 duhovnikov, teologov in bogoslovnih izvedencev. V govoru je Janez Pavel II. omenil dve koncilski konstituciji »Lucei narodov« (Lumen gentium) in »Radost in upanje« (Gaudium et spes), ki sta v cerkvenem življenju najbolj odjeknili, nato pa razvil nekaj misli v zvezi s praznikom Kristusa Kralja.

Naslednji dan, v ponedeljek, je sinoda pričela s svojim rednim delom. Najprej je francoski kardinal Gabriel M. Garrone razložil duh in glavne značilnosti zadnjega koncila, nato pa je belgijski kardinal Godfried Danneels podal povzetek 136 vprašalnih pol, ki so bile razposlane letos v aprilu na vse škofovske konference.

Izredna škofovska sinoda se bo zaključila na drugo adventno nedeljo 8. dec.

Vsem je gotovo znano, s kakšnim veseljem in pričakovanjem smo spremljali delo koncila. Po koncilu smo bolj svobodno zadihali. Cerkev se nam je prikazala v lepši luči, a postavljeni smo bili pred nove naloge, ker večja svoboda pri-

naša in zahteva večjo odgovornost. Povedali so nam, da moramo pogumno in odločno sodelovati pri misijonskem poslanstvu Cerkev. Bogoslužje v domačem jeziku nam je odprlo nova pota za razumevanje božje besede in za sprejemanje zakramentalnega življenja. Jasno so nam povedali, da so tudi pripadniki drugih verstev naši bratje in da smo dolžni tudi njim izkazovati pravo krščansko ljubezen, ki naj vodi vse k pravi edinosti v Kristusu. Rast Cerkev je otežkočena, če ni sodelovanja in zavesti odgovornosti pri vseh udihi Cerkev, pa naj si bodo duhovniki in redovniki ali laiki.

Vsi niso sprejeli koncilskih določil z veseljem. Vedno znova so se pojavljale tožbe, češ da je koncil pustil preveč svobode, da je dal »določila« za razpad in uničevanje in ne za napredek. Če danes ni vse v redu, je kriv koncil. Treba je zato vrniti se k staremu! Drugim se je pa zdelo, da je koncil le premalo odprl vrata svobodi, ki naj bi omogočila, da bi Cerkev z drugačnimi merili in smotri posegala v življenje človeštva, zlasti v življenje družbe. Od tod po časopisih in celo v knjigah nervozno oporekanje.

Ko prebiramo dnevno časopisje, se nam zdi, da je v svetu splošno pričakovanje, da se kaj spremeni. A ne govorimo o spremembah, temveč o napredovanju, o poglobljanju, o uresničevanju vsega, kar je koncil določil in za kar je nakazal določene smernice.

To delo je naporno in dolgo. Isto velja tudi za samo škofovsko sinodo, ki naj tudi našemu delu in naporom v Cerkvi, predvsem v domači Cerkvi, novega zagona in novega navdušenja za božjo stvar. V tem trenutku je potrebna naša molitev, naj Bog blagoslovi delo sinode in nas same, da bomo radovoljno sprejeli, kar bodo papež in škojfe odločili.

Lojze Škerl

Do sedaj najbolj krvava preusmeritev

Kot že večkrat poprej je bilo tudi to pot airsko letališče izhodišče za preusmeritev potniškega letala. V soboto 23. novembra se je pet arabskih teroristov vkrvalo na egiptovski avion in ga med poletom usmerilo na Malto. Tako egiptovski kot malteške oblasti so se odločile za trdo roko, ker so ugrabitelji začeli pobijati potnike. Egiptovska vlada je nemudoma poslala na Malto skupino posebno izurjenih vojakov, ki so se nato skušali polastiti ugrabljenega letala. Toda teroristi so jih opazili in vrgli med potnike več bomb. Eksplozijam se je nato pridružil

»Katoliški glas« v novem letu

Pretekli teden so se sestali ožji sodelavci lista z namenom, da vsestransko pregledajo njegovo dejavnost in določijo smernice za prihodnje leto. Govora je bilo o Mesecu za katoliški tisk, ki bo prihodnji januar ter o Nedelji za katoliški tisk, ki bo 2. februarja. Nadalje se je razpravljalo o člankih in dopisih, ki jih list objavlja, o potrebi novih sodelavcev, o tehnični opremi in o finančnem stanju.

Glede tega je bilo ugotovljeno, da bi list že zdavnaj prenehal izhajati, če bi ga bralci in naročniki ne podpirali z velikodušnimi prostovoljnimi prispevki, ki so dosegli letos več milijonov lir. Naročnina namreč zdaleč ne zadostuje, precej številni pa jo žal tudi neredno plačujejo.

Kot vsi drugi listi, smo bili tudi mi prisiljeni, čeprav neradi, povišati naročnino in sicer od 26.000 na 28.000 lir; trezni proračun bi sicer zahteval vsoto vsaj 30.000 lir, pa smo se v zaupanju na velikodušnost podpornikov lista odločili za najmanjši možni povišek. Cena ene številke ostane zaenkrat 600 lir, trgovski oglasi in osmrtnice pa se povišajo od 350 na 400 lir za vsak milimeter višine v širini enega stolpca. Za inozemstvo ostane naročnina nespremenjena.

še požar in splošna zmeda med potniki. Končni obračun je bil 59 mrtvih, od njih je osem otrok, eden od 18 mesecev, in 27 bolj ali manj ranjenih. Od petih ugrabiteljev so enega ujeli, ostali pa so izgnali življenje. Zanimivo je, da je ugrabljen letalo isto, ki so ga prestregli severnoameriški lovci in prisilili, da je z ugrabitelji ladje »A. Lauro« pristalo na Siciliji.

Splošno pozornost javnih občil je ob ženevskem vrhunskem srečanju vzbudila 40-letna sovjetska disidentka Irina Grivnina, ki so ji sovjetske oblasti pred kratkim dovolile z možem in otroki oditi v inozemstvo. V SZ je bila leta 1981 obsojena zaradi svoje oporečniške dejavnosti na pet let konfinacije, pa se je že dve leti nato vrnila v Moskvo. V Zenevo je prišla kot zastopnica nekega nizozemskega lista, s katerim že dalj časa sodeluje. Takoj je vzbudila tamkajšnje vdušje. Že v nedeljo pred prihodom Gorbačova je na sovjetski tiskovni konferenci postavila izzi-valna vprašanja. Ko je došel sovjetski voditelj na letališče, je začela vpiti zoper njega, tako da jo je švicarska policija s silo odstranila. Nato pa je preprečila časnarsko konferenco, na kateri naj bi sovjetski tiskovni glasnik Vladimir Lomejko odgovarjal na zastavljena vprašanja. Ko je zaklicala: »Pomagajte mi zoper KGB!« (sovjetsko tajno policijo), je Lomejko zgrnil svoje papirje in brez besed zapustil dvorano.

Svetovalec predsednika Reagana v zadevah državne varnosti Robert McFarlane je v soboto 23. novembra obiskal Vatikan in poročal papežu o nedavnem vrhunskem srečanju v Zenevi. Pogovor je trajal pol ure. Sv. oče je bil seznanjen tudi z zadevami, ki niso prišle v javnost. Kot znano, je Janez Pavel II. z veliko prizadetostjo sledil temu srečanju in molil za njegov uspeh.

Po 40 letih previdnega molka se Slovenci začnajo narodno osvoboditi. Ne preneso več, da jih Beograd gospodarsko izkorišča, da se prišleki z juga oblastno vedejo, da se poskušajo z uvajanjem nekega jugoslovanstva, v katerem naj bi počasi Slovenci kot narod izginejo.

Kot v preteklosti so plat zvona začeli biti razumniki. Postajajo vedno bolj pogumni, ne bojijo se več povedati, kar mislijo, branijo, kar hoče Beograd Slovence vzeti. In v jugoslovanski prestolnici so to hitro opazili. Srbsko časopisje je začelo napihovati nekatere dogodke in v »Borbi«, glasilo jugopartijske, se je nedavno pojavil članek z opozorilnim napisom: »Slovenski nacionalizem dviga glavo«.

SLOVENCIS SE NE DAJO VEČ IZZIVATI

Kaj se je pravzaprav v Sloveniji zadnje čase zgodilo? Najprej je v športni dvorani Tivoli v Ljubljani na hokejski tekmi Olimpije zoper beograjsko Crveno zvezdo prišlo do izgredov. Navijači so si dali duška zoper balkanski Jug in zapeli med drugim tudi nekakšno priredbo neke

narodne pesmi z besedilom, ki opeva lepše čase, ko je bila »Slovenija še brez južnjakov«. Ljubljanski dopisnik revije »Dan« je na tej tekmi tudi slišal vzklike »Srbe na vrbe« in nato objavil članek »Vrbe na (Ljubljanskem) stadionu«.

Ni se razburjenje še dobro poleglo, že je prišla na vrsto košarka. Spet so navijači v Tivoliju začeli protestirati proti ne-slovenskemu sodniku zaradi neke zelo nerazumne odločitve, s tribune je v njegovo glavo priletel plastični vžigalnik in mož je v svoji jezi prekinil tekmo. Olimpiji so odvzeli za kazen eno točko in namesto doma je morala trikrat igrati na tujem.

Ne povedo pa ti »jugoslovanski časopisi«, kako v Beogradu »sprejemajo« slovenska moštva. Kličejo jih »švabe, švabe« in »Janezi, glupani« (bedaki). Tam je tako zmerjanje del svobode, v Ljubljani pa je izbruh nacionalizma.

Potem je prišlo v Idriji do pretepa. Bosanski delavci so nadlegovali slovensko dekle, kranjski »Janezi« so jih pa krepko premakastili. Odmev v sredstvih javnega

mnenja je bil pretiran, vsi so se zgražali nad divjostjo Slovencev, ki so dobili sodne pozive, vsi pa skrbno molčijo o tem, kako se ti delavci z juga vedejo po javnih lokalih, ko se ga nadelajo: izzivajo, iščejo prepir, razbijajo kozarce in steklenice, pogosto se v njih rokah pojavi nož. Zanimivo je brati »Nočno kroniko«, ki jo vsak dan prinese ljubljanski dnevnik »Delo«: skoro vedno gre za Bosance ali Albance muslimanske vere, ki delajo nablje po ljubljanskih pivnicah. »Delo« objavlja le njih imena, priimke pa le s prvo črko. Izgleda, da mu je to narpočeno, da ne bi slovenska javnost še bolj zamrzila te nestrpne prišleke.

NAPADALNO PISMO

Višek gonje zoper Slovence pa je dosegel odgovorni urednik zagrebške izdaje »Borbe« Krste Bijelić, ki je »Ljubljanske-mu dnevniku« poslal 24 tipkanih strani. V spremnem pismu je zapisal, da je bil namen njegovega pisma obračunati z glavnimi nevarnostmi in nosilci nacionalizma v Sloveniji. Milan Meden, glavni urednik »Nedeljskega dnevnika« je ves dolgi članek objavil (zasedel je kar tri polne časopisne strani) ter dal s tem Slovincem spoznati, kakšna je raven razmišljanja nekaterih »skrbnikov jugoslovanstva«. Poslužujejo se iztrganih citatov, polresnic, ni jim mar poglobiti se v nacionalne posebnosti slovenskega naroda. Od take vrste ljudi si Slovenci ne morejo kaj dobrega obetati.

In kaj, med drugim ugotavlja Bijelić? Da Josip Vidmar, nekdanji predsednik OF, joka nad usodo slovenskega naroda; da predsednik skupščine SR Slovenije razmišlja o ločitvi Slovenije od Jugoslavije, to sicer nekoč v prihodnosti, da trojica »dežurnih nacionalistov« Hafner, Vidmar in Stih razmišlja o Sloveniji kot nekakšni posebni, izločeni in tudi malce ogroženi oazi.

Zaradi vsega naštetega je bil tudi centralni komite slovenske partije prisiljen izreči svojo besedo. V uvodu izjave je dr. Ciril Ribič dejal, da je treba povsem jasno povedati, da mora Zveza komunistov Slovenije, če hoče ostati zvesta in načelna svojemu programu pred zadnjo vojno in med njo, ostati borec za uveljavljanje interesov slovenskega naroda in nosilec boja zoper nacionalistične težnje, ki jih ogrožajo. Slovenskega naroda ne ogroža Jugoslavija kot taka, ampak obe temeljni vrstni nacionalizma, separatizma in unitarizma (vse jugoslovanske narode zliči v novega, jugoslovanskega).

Švedska štiti jugoslovanske izseljence

Švedske oblasti so se že ponovno pokazale odločne, ko je šlo za obrambo človekovih pravic, ki jih vedno znova tepta jugoslovanska komunistična vlada. Tako je imela velik odmev v javnosti televizijska oddaja, ki je razkrila resnični obraz sedanjega režima v Jugoslaviji.

Nato je prišlo do zadeve Ivana Dragičevića, ki že deset let živi z družino na Švedskem, kjer je zaposlen. Ko je letos obiskal Jugoslavijo, so mu domače oblasti odvzele potni list, tako da se ni mogel vrniti k družini. Švedska vlada je odgovorila tako, da mu je v teku treh dni podelila svoje državljanstvo in švedski potni list. Kljub temu pa Beograd do sedaj ni klonil, prav tako pa ne Dragičević, ki dan za dnem čaka pred švedskim veleposlaništvom.

Veliko diplomatsko blamažo je doživel tudi jugoslovanski veleposlanik v Stockholmu Marjan Osolnik. Telefoniral je namreč šefu konservativne stranke, naj posreduje pri poslanki Gunnelli Liljegen in jo odvrne od udeležbe na hrvaškem izseljenskem zborovanju, ki so ga priredili politični emigranti. Dobil je oster odgovor, naj se ne vmešava v švedske notranje zadeve. Beograd tudi zelo draži sklop švedskih sodnih oblasti, da bodo pomilostile Mira Barešića, ki je svoj čas v

Stockholmu ubil jugoslovanskega veleposlanika Rolovića.

Tudi Slovenci, na Švedskem zaposleni, vedno bolj zapuščajo svoja društva, ker so pod neprijetno kontrolo jugoslovanske konzulata. Prišlo je celo do ustanovitve neodvisnega glasila »Svobodna misel«, ki beleži že sedem števil.

Kleti je kaznivo dejanje

Veliko začudenje je povzročila nedavna razsodba pretorja iz San Donà di Piave, ki je nekega preklinjalca oprostil z utemeljitvijo, da preklinjanje Boga, odkar katoliška vera ni več edina državna vera, ni kaznivo dejanje.

Na drugačno, povsem nasprotno stališče pa se je postavil sodnik iz Monseliceja Giacomo Invidiato, ki je 61-letnega vojnika tovrnjakov Pietra Rossinija obsodil na 40.000 lir kazni, ker božja oseba ni povezana s to ali drugo vero, ampak ji gre kot najvišjemu bitju čast in spoštovanje. Pri tem se nihče ne more sklicevati na svobodo izražanja, kajti preklinjanje je prestopke proti lepemu vedenju, ki ga nobena zakonodaja ne šteti. Res je preklinjanje lahko krajevna navada ali navada nekaterih družbenih slojev, a zato ne preneha biti kaznivo dejanje.

Uspela Cecilijanka '85

V soboto 23. in nedeljo 24. novembra je potekala v dvorani Katoliškega doma v Gorici zborovska revija Cecilijanka, ki jo letos že v 26. izvedbi prireja Zveza slovenske katoliške prosvete. Skupno je na obeh večerih nastopilo 23 zborov iz naše dežele, posebej z Goriške, Tržaške in iz Kanalske doline ter iz Slovenije in s Koroške. S tem so pevski zbori dejansko predstavljali vseslovensko pevsko tradicijo in podali veren prerez delovanja na zborovskem področju tako med zamejskimi kot med matičnimi ansambli. Vseh nastopajočih je bilo 680.

ZUNANJI POTEK

Najprej nekaj o zunanjem poteku revije. Letos je bila posvečena dveh večjim obletnicam. V splošnem okviru je hotela počastiti Evropsko leto glasbe, v ožjem domačem merilu pa se je predvsem želela spomniti 80-letnice rojstva primorskega skladatelja Ubalda Vrabca. Vse to je prišlo posebej do izraza že v samem koncertnem listu kot tudi seveda v nagovorih in pozdravih na sami prireditvi. Ob vsem tem pa še podelitev diplom oz. odličij nekaterim našim vidnim dolgoletnim pevovodjem in zborom, ki so s svojim poštovnim delom globoko zaorali v naše širše kulturno-prosvetno področje.

Prvi večer je uvedla podpredsednica ZSKP prof. Franca Žgavec, ki je poudarila nekaj temeljnih misli o pomenu revije same. Drugi dan, v nedeljo popoldne pa je predsednik ZSKP dr. Damjan Paulin posebej podčrtal delo Ubalda Vrabca, ki se je Cecilijanke tudi osebno udeležil in mu v imenu Zveze podaril spominski dar skupno s slovenskim šopkom. Sam prof. Vrabc je nato v klenih besedah poudaril vlogo naše pesmi, medtem ko mu je od strani pevec iz dvorane zadonela pesem Mnogaja ljeta. Naj pri tem še dodamo, da je bilo na programu obeh večerov res lepo število skladb tega tržaškega skladatelja. Program je oba večera prijetno povezoval prof. Franko Žerjal.

V soboto in nedeljo je prišlo tudi do nagraditve nekaterih skupin oz. dirigentov. Tako sta prejela diplomu oz. listino zbor Lojze Bratuž iz Gorice ter zbor Rupa-Peč, prvi od strani ZSKP za 25. nastop na Cecilijanki, drugi pa od strani Zveze kulturnih organizacij Slovenije ob 50-letnici delovanja. Za to osrednjo slovensko kulturno organizacijo iz Ljubljane sta bila prisotna dr. Mirko Cuderman in g. M. Studen, ki sta nagradi podelila. Nagradi oz. diplomi ZSKP pa je dal predsednik Damjan Paulin. Enako je ZKO Slovenije podelila zlato Gallusovo značko dirigentu Maksu Debenjaku za njegovo življenjsko delo, saj je kot organist, pevovodja in notopisec ter harmonizator veliko prispeval h glasbenemu in pevskemu delu na Goriškem. ZSKP pa je nagradila s priznanjem za 25. nastop na Cecilijanki dirigenta Hermana Srebrniča iz Števerjana, ki je tudi vsa povojna leta vodil števerski zbor in je ob enem organist v tamkajšnji cerkvi.

Zunanji zapis ne bi bil popoln, če ne bi zabeležili še obiska na nedeljski slavnostni prireditvi. Poleg drugih predstavnikov oblasti so bili prisotni za goriško občino župan dr. Antonio Scarano, za pokrajinsko upravo odbornik dr. Mirko Špacapan ter devinsko-nabrežinski župan Bojan Brezigar. Bil je navzoč tudi goriški prefekt dr. Alessandro Pierangeli. Svoj pozdrav je prinesel župan Scarano, ki je podčrtal veliki pomen Cecilijanke in svoje zadovoljstvo nad njenim velikim uspehom ter njeno vlogo. Posebej je še vsočil prof. Vrabca ob lepem jubileju, saj je njegov glasbeni doprinos važen za celo našo deželo.

Na Cecilijanki so nastopili sledeči zbori: J. Srebrnič iz Deskel (dir. A. Jerončič), Vrtojba (Z. Leban), Sovodnje (R. Češčut), Lojze Bratuž (S. Jeričijo), Soški oktet - Ottetto isontino (F. Quali), O. Župančič (E. Nanut), Città di Gradisca (E. D'Ossvaldo), Devin (H. Antonič), A. Paglavac (M. Ciglič), J. P. Gallus iz Celovca (J. Ropitz), Bojan iz Dornberka (J. Harej). Ti so peli v soboto. V nedeljo pa so bili na programu naslednji: Fantje izpod Grmade (I. Kralj), Sovodenjska dekleta (S. Pelicon), Mirko Filej (Z. Klanjšček), Ojsternik iz Ukov (O. Errath), Fantje treh vasi: Bilje-Orehovlje-Miren (A. Budin), Rupa-Peč (D. Rejc), Novi sv. Anton iz Trsta (E. Race), Dekliški zbor Števerjan (A. Černic), Štandrez (M. Špacapan), moški zbor Štmaver (G. Devetak), Hrašt iz Doberdoba (H. Lavrenčič) in F. B. Sedej iz Števerjana (T. Tozon in H. Srebrnič).

VSEBINSKA PLAT

Seveda ni mogoče v tem zapisu mimo vsebinske plati Cecilijanke. To je vsekakor

pomembna glasbena prireditev, prva te vrste na Primorskem, ob kateri so nato prišle druge podobne. Tako zlasti »Primorska poje« ali mednarodno tekmovanje Seghizzi. Na naši reviji gre, podobno kot na omenjenih, za nastope amaterskih, nepoklicanih pevskih zborov, ki z ljubeznivo gojijo slovensko narodno in umetno pesem, segajo pa tudi po polifonski ali tuji literaturi (tu bi se lahko odprlo vprašanje, kako je z repertoarno politiko, s poskusi posodobljenja programov, z večimi nepredvidnimi ali neposrečenimi izbirami glede na zmogljivosti zborov, itd.) Jasno pa tega v teh nekaj vrsticah ni mogoče iznesti. O tem bi pa lahko tekla beseda na kakem srečanju pevovodij in organizatorjev, morda skupaj z nekaj strokovnjaki na pevskem področju. Prav gotovo bi vse to le dvigalo raven posameznih zborov, jim vliilo novega zagona, obenem pa bi dalo celotni naši zamejski zborovski dejavnosti nove in bogate vsebine.

Letošnja Cecilijanka je, kot navadno beležila nastope po ravni različnih zborov, kar je pač razumljivo. Ob nekaterih precej tudi tehnično dobro izpoljenih in interpretativno občutljivih (z izvedbami tudi zahtevnejših del, tako polifonske kot sodobne zborovske literature) do skromnejših, tudi delno slabše pripravljenih ansamblov, ki imajo poleg izvajalskih težav tudi večje nedostatke v izgovarjavi — vse to je bilo predstavljeno na programih sobotnega oz. nedeljskega nastopa. Pri nekaterih je bilo opaziti lep napredek, drugi so ostali pri starem, spet tretji so morda pokazali majhen padec.

Ni mogoče iti skozi celotno galerijo nastopajočih zborov. Vsem lahko priznamo prizadevnost in poštovitost, saj je znano, v kakšnih pogojih večina izmed njih deluje. In to brez ozira na večji ali manjši uspeh. Do tega pa se bodo lahko prav gotovo priborili z vztrajnim in sistematičnim delom, obogatit s pravo ljubeznivo do naše slovenske pesmi, do kulture in sveta vrednot nasploh. V tem smislu je tudi letošnja Cecilijanka pokazala, da je še vedno vredno delati in napredovati.

ab

Dve novembrski prireditvi v Mačkoliyah

Bralcem dolgujemo še poročilo o naši letošnji prvi kulturni prireditvi na domačem odru v srenjski hiši (3. novembra). Bil je to praznik domače narodne noše in pesmi iz preteklosti. Napovedana je bila predstavitev noše Brščic, kakršna je bila v rabi od Boljunca, Doline in Mačkoli in za ob robu Istre vse tja do Čičarije. Noša, ki se v bistvu ni ohranila, je bila v glavnih delih povsem na novo izdelana po prizadevnosti ljubiteljice tovrstnega narodnega blaga, Romilde Smotlak Tul. Njej dolgujemo veliko hvaležnost, da je izbrskala iz pozabljenih koticov nekaterih naših domov drobce-ostanke lepe noše naših prednikov. Tako smo mogli občudovati na razstavi nekaj parov rokavov z vezeninami in čipkami, del spodnjega kamizota, nekaj bogato vezenih naglavnih rut-peč ter lepra štavljenih in bolj ali manj dobro ohranjenih naravnih rut-kronov. Kako in v kaj so se oblačile naše prababice, nam je Romilda prikazala z zelo posrečeno mirnostjo in izrazito nazornostjo, ko je na odru pred polno zasredno dvorano oblačila svojo hčer Valentino.

S kromno pripravo, a z velikim navdušenjem je uspešno nastopil zbor žena, ki se je združil le za to priložnost. Žene so torej na tej prireditvi zapele vrsto pesmi, katere so se nekaj toliko prepevale ob raznih priložnostih od botrinj in porok pa do varvanja mrličev. Pesmi je zbrala in nekatere uredila v venček L. Smotlak, ki je obenem v priložnostnem govoru na tej prireditvi pozvala zlasti mladino, naj se zanima za vse dobrine naše preteklosti, naj te dobrine sprejema in hrani ter posreduje zanamcem kot dragocen spomin na davno ali manj davno preteklost naših prednikov, ki so znali ljubiti vse, kar je domačega, vse, kar je bilo in bo vedno zares naše.

15 pesmi za 15 let življenja Slovenskega šopka je bil naslov prireditve 17. novembra. Bil je to resnično praznik vaške mladine. Dvajset otroških grl je prepevalo z navdušenjem in gotovostjo polni dvorani hvaležnih poslušalcev; napovedovalci in bralci priložnostnega veznega besedila so bili trije odrasli fantiči, do lani še člani tega zborov — Niko, Aleks in Igor.

Iz besedila ob opisu posameznih obdobj v teku 15 let je bilo razbrati, da pojejo nekateri naši otroci v zboru že prek deset let. Ta dolga vadbena doba se od-

■ Po 32 letih, ko je imel Castelgandolfo, poletna papeževa rezidenca, vedno demokršćanskega župana, je te dni prišlo do bistvene spremembe. Ob podpori laičnih strank je bil za župana izvoljen komunist Fausto Bernardini, demokristjani pa so prešli v opozicijo. Pogajanja so trajala kar sedem mesecev. Laične stranke so zahtevale od DC, naj predlaga kako drugo osebo, ki bi zamenjala dosedanjega župana, že vse preveč dolgo na oblasti, DC pa je vztrajala prav na njem. In se je zgodilo kot vedno: kjer se pripravata dva, tretji dobiček ima.

■ Deseta obletnica smrti generala Franca je zbrala v Madridu najmanj 150.000 ljudi, ki so v nedeljo 24. novembra v velikem pohodu po središčni avenijski »Paseo de la Castellana« mirno in disciplinirano manifestirali svojo predanost frankistični stvari. Prisotni so bili tudi zastopniki italijanskega desničarskega gibanja »Ordine nuovo« in francoskega »Pétain-Verdunec«. Spreveda se je udeležila tudi Francova hči Carmen in njen mož markiz de Villaverde. V govorih in na transparentih je bila poudarjena zahteva po enotnosti Španije, ker da jo podeljene deželne avtonomije spravljajo v resno nevarnost.

Izlet na Dansko

Mladinska sekcija Slovenske skupnosti je že vrsto let včlanjena v MENS (Mladinska evropskih narodnostnih skupnosti). V sklopu te organizacije je mladinska sekcija SSK navezala prijateljske stike z različnimi manjšinami. Do posebno prijateljskih stikov je prišlo z nemško manjšino na Danskem.

Tako je mladinska sekcija SSK imela v gosteh mladinski pihalni orkester, ki se je seznanil s stanjem slovenske manjšine v Trstu in Gorici ter s tipičnimi pridelki naših krajev (zlasti jim je bilo všeč števčersko vino). Ob tej priložnosti so gostje izrazili željo, naj bi jih predstavniki mladinske sekcije SSK obiskali in jih seznanili s slovensko kulturo, predvsem pa s slovensko pesmijo. Mladinska sekcija SSK je v ta namen povabila s seboj Tržaški mešani zbor, ki ga vodi Tomaž

Čemu verouk v šoli?

Včasih imamo vtis, da se ponekod pojavlja, neko nestrno pričakovanje, kaj bo vendar z veroukom v šoli. Nekateri se veselijo, češ končno bo verouk le izginil iz šole in ne bodo duhovniki in redovnice imeli besede pri vzgoji mladine. Od druge strani pa se pojavlja strah, da se bo v novem šolskem letu le malo mladih ljudi prijavilo za šolski verouk.

Ali ni oboje izraz nekega pretiravanja v eno ali drugo stran? Trenutno še ne vemo, kako bosta država in Italijanska škofvska konferenca to zadevo uredila, zlasti še ker mora pač šola poskrbeti dijakom potrebno znanje o verskih vrednotah, resnicah in moralnih načelih. Nuditi mora tudi možnost dijakom, da se seznanijo z verskimi vprašanji, ki so prav danes vedno bolj aktualna, in jim pomagati, da bo izbira za verouk ali brez verouka zares svobodna, premišljena in utemeljena.

Da ne bo izbira odvisna od trenutnega razpoloženja, od navezanosti ali nenavezanosti na kateheta ali katehistinjo, am-

pak izraz vesti, da gre pri verouku za resno stvar. Če namreč verouk sprejmemo, se bom moral bolj zavzeti za versko znanje; če verouk odklonim, se moram zavdati, da se odpovem širšemu obzorju in poglobljenemu znanju, ki mi ga lahko nudi dobra veroučna ura.

Vedno ponavljamo, da bo na izbiro vplivala volja staršev. Tako bi tudi moralo biti, vsaj pri tistih, ki še niso dosegli polnoletnosti. Splošno prepričanje pa je, da bodo sami otroci vplivali na voljo staršev, da se bodo ti odločili za izbiro, ki jim jo bodo narekovali otroci.

Starši morajo vedeti, da je tudi šolski verouk potreben in koristen. O tem morajo svoje otroke prepričati. In kako naj jih prepričajo, ko pa starši sami velikokrat nimajo pojma, za kaj gre, in hočejo pustiti otrokom popolno svobodo? Tu vsekakor nekaj ni v redu.

Ali bi bilo pravilno in upravičeno, ko bi posamezni starši odločali, kaj naj se dijak in dijakinja v šoli učita? Za tematiko ali brez nje, s slovenščino ali brez nje, z veroukom ali brez njega. Kakšen bi bil zaključek, si lahko vsak sam predstavlja.

Velikokrat sicer vidimo, kako bi starši radi le preveč vplivali na ves potek šole, ki naj ne bi bila preveč zahtevna, a istočasno pričakujejo, da bi se otroci visoko povzpeli in imeli do življenjskih vprašanj tehtno stališče in jasnost. Tega pa ni mogoče doseči brez truda in stalne prizadevnosti. Tudi v verskih in moralnih vprašanjih ne.

In nekaj tega bo morala šola posredovati z veroukom. Ali se bom temu odrekli in ga celo zavrnili?

LOJZE SKERL

Bralci pišejo

Nekaj ugotovitev

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Spoštovani g. urednik!

V vašem cenjenem tedniku sem dne 14. nov. 1985 prebral pismo, ki ga je poslal Ciril Terpin v zvezi z mojim pogovorom s časnikarjem Markom Waltritschem na radiu Trst A o mojem dvajsetletnem županovanju v Števerjanu. Na to pismo bom odgovoril na kratko.

Niti v drugi svetovni vojni se nisem bal napadov, ker mi je bila pri srcu usoda našega naroda. Zato sem šel kot 17-leten fant v boj za ta naš ubogi narod. Po tem boju sem sicer razočaran ideološko, toda ohranil sem trdno hrbenico. Tako vsaj sodim.

Zato me je tem bolj prizadela trditve v Katoliškem glasu, da »sem se kratkoma predal social-komunistom in opoziciji«. (Op. ur.: C. Terpin ni zapisal, da se je St. Klanjšček predal social-komunistom, temveč da »je nas kratkoma predal social-komunistom in opoziciji.« Ko pravi »nas«, misli na Števersko SSK, saj je v zadnjem oddobju St. Klanjšček vodil občino z odlično podporo opozicije. Smisel Terpinovih besed je zato dokaj drugačen.)

Potem St. Klanjšček nadaljuje: »Prizadela me je tudi trditve, da sem »tako klavrno zaključil svoje županovanje«. O mojem županovanju, o njegovih uspehih in neuspehih, bodo sodili občani in zgodovina in ne kak posameznik.«

Op. ured.: St. Klanjšček ima prav, ko trdi, da bo njegovo županovanje sodila nepristranska zgodovina. Ta bo morala potrditi, da je v 20 letih njegovega županovanja občina Števerjan iz uboge hriške vasi kolonov postala gospodarsko napredna in bogata občina. Zasluga župana Klanjščka in SSK. »Klavrno« pa se je zaključila ta doba za števersko SSK, ki je zaradi boleznih razmer v svojih vrstah zapravila vodstvo občine. Naj bi zato vodstvo SSK v Števerjanu napravilo objektivno analizo svoje politike v zadnjem obdobju in ne bo težko najti, kje so bile storjene napake ter jih popraviti.

Potem St. Klanjšček pripominja: »Kar se tiče »zvestih« ali »nezvestih« svetovalcev SSK, to je po mojem mnenju stvar strankinega razsodišča (ki se do sedaj še ni izreklo).

Zaključuje: »Na kake nove napade na mojo osebo ne bom več odgovarjal. - St. Klanjšček.«

(Opomba ured.: Iz pisma St. Klanjščka smo objavili glavne njegove misli v prepričanju, da ima pravico povedati, kar meni, da pomaga k resnici. Opremil smo jih pa s svojimi opombami prav zato, da tudi mi pomagamo k resnici. S tem menimo, da smo izpolnili svojo časnikarsko dolžnost in zaključujemo tudi mi to za vse neljubo in kvarno polemiko.)

Tako je Mačkovičanka Romilda predstavila nošo Brščic ob odprtju razstave »kronov«

Iz kronike tržaške Duhovske zveze

V.

V petek 21. junija, na god sv. Alojzija Gonzage, zavetnika mladine so naši mašni strežniki gotovo vstali veseli. To iz dveh razlogov. Najprej zato, ker se je nehaj pouk v šoli, ker so se začele poletne počitnice in potem zato, ker so imeli tisti dan svoj drugi letošnji strežniški shod.

Okoli 9. ure je bilo na Repentabru med cerkvijo in župniščem vse živo. Približno 50 fantičev je tekalo sem in tja, se igralo in kričalo. Pripeljali smo jih duhovniki iz skoraj vseh naših župnij in iz mesta. Nekaj pred 10. uro smo bili že zbrani pred cerkvijo. Večina strežnikov se je oblekla v strežniške obleke in začela se je sv. maša. Daroval jo je Milan Nemač od Sv. Ivana. On je tudi govoril. Petje je vodil Dušan Jakomin.

Po maši so se vsi postavili na stopnice pred srenjsko hišo, da jih je fotograf lahko slikal in jim pripravil lep spomin. Sledilo je vsakoletno tekmovalje in igranje. Medtem nam je župnik Albin Germek pripravil okusno paštaštu za kosilo. Po kosilu smo nadaljevali z igranjem.

Pozneje je vsak strežnik, ki se je udeležil shoda, dobil v spomin lepo barvno sliko z napisom: Spomin na strežniški shod na Repentabru 21. 6. 1985. Strežniki, ki so se udeležili tekmovalja in so se odlikovali v znanju, so prejeli tudi za nagrado kratko sv. pismo v slikah.

23. junija popoldne je bila v tržaški Rižarni maša zadušnica za vse naše žrtve zadnje vojne. Opravi jo je in med njo govoril 86-letni bivši dekan iz Komna Viktor Kos, ki je svoje deportirane župljane prostovoljno spremljal v Nemčijo. Med mašo so peli združeni tržaški pevski zbori pod vodstvom Dušana Jakomina. Po maši je bila na dvorišču Rižarne še spominska svečanost, na kateri je spregovoril časnikar radia Trst A. Sergij Pahor.

V ponedeljek 1. julija zgodaj zjutraj sta se odpeljala iz Trsta v spremstvu treh duhovnikov dva avtobusa romarjev v Einsiedeln v Švico. Poleg tega kraja so romarji obiskali še Sachseln, blizu Luzerna, rojstni kraj sv. Nikolaja iz Flüe, Zürich, slapove na Renu in v petek ob povratku še Lichtenstein. Več o romanju smo poročali v 29. številki našega lista.

V ponedeljek 2. septembra so se v Domu duhovnih vaj »Le Beatitudin« nad Trstom začele tridnevne duhovne vaje za žene in starejša dekleta. Vodil jih je solkanski župnik in dekan Jožko Benedetič. Udeležilo se jih je 24 žena. Več o teh duhovnih vajah smo tudi poročali v 36. številki Katol. glasa.

Sredi oktobra smo izdali »Naš koledar 1986«. To je stenski barvni koledar. Imenuje se tako, ker ima naše praznike in slike naših cerkva. Spominja nas na naša skupna praznovanja in na tista po naših župnijah. Vsak mesec nam nudi v premislek po en lep pregovor, tiskan z rdečimi črkami. Na hrbtu naslovne strani ima telefonske številke naših župnijskih uradov in dušnih pastirjev v Trstu in Gorici. Je vsako leto lepši. Letos je izšel že peto leto zapovrstjo. Naši ljudje so se nanj že navadili. Lani je izšel šele sredi novembra in so mnogi spraševali po njem. Dobi se pri vseh naših dušnih pastirjih v Trstu in Gorici. V Trstu se dobi tudi v knjigarni Fortunato, v Gorici pa v Katoliški knjigarni.

Če pogledamo nazaj v poslovno leto naše Duhovske zveze, bomo videli, da smo s skupnimi močmi le nekaj naredili. Lah-

ko pa bi naredili še več, če bi se vse župnije bolj potrudile. Zdi se mi, da se še premalo zavedamo resničnosti pregovora »v slogi je moč« in da Bog bolj bogato blagoslavlja skupno delo kakor delo posameznikov. Na to nas je večkrat opomnil tudi naš g. škof.

(Konec)

Jože Kunčič

Verska skupnost Korošci-Sv. Barbara pri Miljah vabi na

PRAZNOVANJE SV. BARBARE

v nedeljo 1. decembra ob 15. uri

Pred slovesnim sosahevanjem bo blagoslovitev novo zgrajene zakristije. Sledi bratsko srečanje.

Trebče

Sv. Andrej je že od nekdaj tudi na slovenskih tleh priljubljen in češčen svetnik, saj mu je posvečenih veliko župnijskih in podružničnih cerkva. Ena izmed takih je tudi župnija sv. Andreja apostola v Trebčah. God tega svetnika praznujemo 30. novembra. V Trebčah bomo imeli zato v nedeljo 1. decembra ob 10. uri slovesno mašo ob praznovanju farnega patrona. Pri maši bodo sodelovali osnovnošolski otroci, mladina ter skavti in skavtinja.

Prisrčno vabimo vse župljane, da pridejo polnoštevilno k maši, da bomo skupno molili za našo župnijo.

Sv. Križ pri Trstu

V nedeljo 24. novembra sta praznovala zlato poroko Angelo in Santina Švab. Med glavno sv. mašo sta se Bogu zahvalila za vse, kar jima je naklonil v 50 letih skupnega življenja. Pred koncem maše jima je domači župnik v imenu vse farne skupnosti čestital k tako visokemu jubileju in jima zaželel zdravje, še dolgo življenje in srečno večnost. Nato pa ju je domači cerkveni zbor s pesmijo pripročil varstvu Matere božje.

Jubilanta sta dolgo vrsto let vzorno skrbeli za našo cerkev in pokopališče in se vsako jutro udeležujeta sv. maše. Zato smo se še raje in z večjim veseljem pridružili njunemu praznovanju.

Videm ima novega pomožnega škofa

Ker je dosednji pomožni škof v Vidmu Pizzoni odstopil zaradi starosti, je sv. oče imenoval novega pomožnega škofa za videmsko škofijo. Je to Pietro Brollo, do sedaj župnik v Gemoni.

Msgr. Brollo se je rodil v Tolmezzu pred 52 leti. Bogoslovne študije je dokončal v Vidmu, pozneje pa jih je dopolnil na lateranski univerzi v Rimu, kjer je dosegel doktorat iz teologije. V mašnika je bil posvečen leta 1957. Poučeval je v videmskem semenišču, nakar ga je nadškof Battisti poslal za župnika v Ampezzo v Karniji leta 1978. Od tod je prišel za dušnega pastirja v Gemono leta 1982. Tu je nadaljeval z obnovo od potresa porušenega mesta, zlasti še stolne cerkve, katere obnova se bliža koncu. Novi škof bo posvečen na praznik sv. Treh kraljev v Gemoni.

Novemu škofu tudi mi čestitamo in želimo, da bi kot domačin imel še večje razumevanje za potrebe vseh vernikov velike videmske škofije, tudi za vernike slovenskega in nemškega jezika.

predstavila v slovenskih občinah le na prvih občinskih volitvah leta 1951. Štiri leta nato se je razpustila, slovenski levičarji pa od tedaj na Goriškem nastopajo pod imenom Občinska enotnost (OE), ki vključuje tako komuniste kot socialiste.

Drugače je bilo z demokratičnimi Slovenci. Ti so že nekaj mesecev pred povratkom Italije v Gorico 17. januarja 1947 ustanovili krovno organizacijo »Slovenska demokratska zveza« (SDZ), v katero sta se povezali »Slovenska katoliška skupnost« (SKS) in »Slovenska demokratska skupnost« (SDS). SDZ je bila ustanovljena kot protitež slovenskim levičarjem, kateri niso trpeli poleg svojih organizacij nobene druge formacije, ki je zagovarjala svobodo mišljenja, izražanja in delovanja. Kdor se je opredelil za pravo demokracijo, je tiste čase mnogo tvegala. Spomnimo le na dr. Andreja (Slavkoto) Uršiča, urednika »Demokracije«, ki je bil pri Kobaru s strani slovenskih levičarjev ugrabljen in je za njim nato izginila vsaka sled.

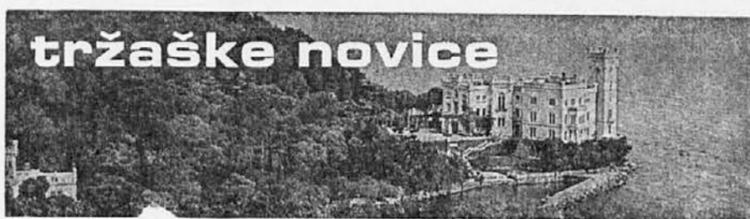
Toda ustanovitev SDZ še ni rešila političnega problema samostojnega nastopanja v vaseh na slovenskem podeželju. O tem nam zgovorno poroča Marjan Terpin v svoji knjigi o Števerjanu. Čeprav govori le o svoji občini, pa je bilo podob-

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST

prireja v nedeljo 1. decembra ob 17. uri

REVIJO PEVSKIH ZBOROV

ki bo v Kulturnem domu v Trstu, ul. Petronio 4

tržaške novice

Beseda tržaškega škofa

S posebnim pismom prosi tržaški škof Bellomi, naj verniki molijo za dober uspeh škofovske sinode. Napoveduje tudi, da bodo v marcu v Trstu organizirali vrsto predavanj ali srečanj o koncilskih vprašanjih. K molitvi nas vabi v prvi vrsti devetdnevica za praznik Brezmadežne.

Za letošnji advent je g. škof pripravil pastirsko pismo o katehezi odraslih in za odrasle. Organizirati katehezo za odrasle ni lahka stvar. Ker pa gre za nujno zadevo, je treba pač začeti — tako ali drugače.

Gospod škof tudi prosi, naj verniki prispejajo za pomoč žrtvam potresa v Kolumbiji.

Ovrženi razlogi za postavitev sinhrotrona

Pokrajinski izvršni odbor SSK v Trstu je na svoji seji v sredo 20. novembra razpravljala med drugim o najnovejšem razvoju vprašanja v zvezi z lokacijo jedrskega pospeševalnika ali sinhrotrona v tržaški pokrajini.

Tu gre omeniti predvsem pred dnevi objavljeno poročilo posebne tehnične komisije strokovnjakov, ki jo je 20. septembra imenoval predsednik Področja za znanstvene raziskave pri Padričah Anzelotti, in to na pritisk slovenskega krajevnega slovenskega prebivalstva in tudi političnih sil, med temi SSK.

Omenjena tehnična komisija je namreč ugotovila, da je lokacija sinhrotrona povsem možna brez posebnih problemov tudi znotraj območja obstoječega Raziskovalnega središča. S tem bi bili ovrženi vsi razlogi, da bi se morale zaseči in razlastiti nove obširne površine med Padričami in Bazovico z nepopravljivimi usodnimi posledicami tako za krajevno prebivalstvo kot za celotno našo narodnostno skupnost, ki bi v tem primeru izgubila znaten del svojega že močno okrnjenega ozemlja.

Prav zaradi takšnih posledic in škode so tako domače prebivalstvo kot manjšinske organizacije odločno nasprotovale nameravanim novim odtujitvam ozemlja izven Raziskovalnega področja med Bazovico in Padričami.

Ciklus petkovih koncertov v Trstu

V mali dvorani gledališča Verdi se nadaljuje ciklus petkovih koncertov z naslovom Komorno vokalna glasba tržaških skladateljev 1800-1950. Koncerte organizira odborništvo za kulturo na tržaški pokrajini v sodelovanju s sedežem RAI in mestnim pevskim zborom.

V petek 22. novembra so nastopili tržaški oktet, mladinski zbor Glasbene matice in mešani zbor Obala iz Kopra, ki so izvajali skladbe Hajdricha, Volariča, Kogoja, Pahorja, Grbca in Venturinjina.

no po vseh slovenskih občinah. Demokratični Števerjanci (beri Slovenci), pravi Terpin, ob razpisu občinskih volitev za 10. junija 1951 še niso imeli v občini svoje politične organizacije. Ozračje ji tudi ni bilo naklonjeno, saj so nekateri smatrali vsako novo združenje vsaj za nepotrebno, če že ne sovražno in so mu zato ostro nasprotovali. Kljub temu pa so se našli v Števerjanu možje, ki so po zgledu iz Sovodnje in Doberdoba osnovali Kmečko-delavsko zvezo (KDZ). Ta naj ne bi bila strogo politična, ampak nudila Števerjancem pri upravljanju občine tudi pomoč na socialnem, gospodarskem in kulturnem področju.

II.

Po vsem tem uvodu se hočemo vrniti v polpreteklost, da ugotovimo, kako so se omenjene politične grupacije od leta 1947 do danes predstavile slovenskim volivcem v občinah Števerjan, Sovodnje in Doberdob ob občinskih volitvah. Pregledali bomo, kakšne znake so imele volivne liste, koliko glasov je posamezna lista prejela, katera lista si je občino osvojila, kateri možje so sestavljali opozicijo in kateri je bil občinski svet ter ožji odbor z županom na čelu.

Najprej naj omenimo imena mož, ki so

Bazovica

Slomškova proslava. Brez dvoma ima naš svetniški škof Slomšek v njemu posvečenem Domu v Bazovici hvaležne in zavzete častilce. Noben pomembnejši spomin na Slomška ne gre mimo, da ga ne bi tam dostojno in slovesno počastili.

Tako je bilo tudi v nedeljo 24. novembra za njegovo 125. obletnico rojstva: pestra in vesela proslava prav v Slomškovem duhu. Glavni nosilci prvega dela so bili izključno otroci-šolarji zbor »Slomšek« s svojim prisrčnim nastopom v pesmi in recitacijah. Eno in drugo je bilo vzeto iz Slomškove zakladnice: En hrišček bom kupil, Svetlo sonce, Glejte, že sonce zahaja ter V nebesih sem doma. Med eno in drugo pesmijo recitacije in branje: Lepo petje, lepo srce, Štiri sestre, Časa tek, Zlate resnice, Sedanjí svet. Vse to, v otroški režiji podano, zadobi še poseben čar.

V osrednji točki je nastopil slavnostni govornik dr. Ambrožič ter kot pri jutranji maši razvijal Slomškove misli o vlogi družine, kjer naj bi otroci črpali ljubezen do Boga in do materinega jezika. Ker je dr. Ambrožič doktoriral prav s tezo o Slomšku in družini, je v to predavanje vložil veliko toplino.

Kar nas še ni poznalo zbor iz Gropade, smo bili sedaj presenečeni. Slišali smo, da je zaživel komaj pred nekaj meseci, a je pod roko spretno dirigentke Anastazije Purič dokazal izjemne lastnosti. Privzel si je ime »Skala« ter z ubranimi glasovi zapel v Vrabčevi priredbi Beri, beri, rožmarin zeleni, dalmatinsko Eto, pletem mrižu svojo, staro srbsko pesem Sadržila Timka; v priredbi Brede Šček pa še Sedma ura je odbila. Zaključili so s koroško narodno Pojdem v Rute.

Zbor smo nagradili z navdušenim aplavzom in s tem izzvali še nekaj dodatnih pesmi. Želimo mu še veliko uspehov in da bi ga še slišali tudi na večjih prireditvah.

Dvorana Slomškovega doma je bila to pot veliko pretesna za tako številno občinstvo. Duhovno bogatejši, so se domačini in pevci ob koncu še zadržali v veseli družabnosti. - F. V.

Zahvala

Marijan Živic se s sestro Doro in bratom Lucijanom še enkrat toplo zahvaljuje za tako številne izraze spoštovanja in ljubezni do rajne mame Marije.

Vsem plemenitim dobrotnikom, ki so velikodušno prispevali v sklad za popravilo cerkve v Ospu iskren Bog plačaj!

Sožalje

Župnijska skupnost in PD Mačkolje izrekata Anici Frandolič-Novak občuteno sožalje ob težki izgubi ljubljene sestre Giuliane.

vršili županske posle pred občinskimi volitvami, imenovani od pristojnih oblasti. Bili so to za Števerjan Rudolf Maraž, za Sovodnje dr. Vilko Cotič in za Doberdob Jožef Cades (Kadež).

Na prvih povojnih volitvah 11. junija 1951 sta se v Števerjanu predstavili dve listi: Kmečko-delavska zveza (KDZ) in Demokratična fronta (DFS), v Sovodnjah in Doberdoba pa tri: KDZ, DFS in kominformovska PCI. Pri tem velja pripomniti, da je kominformovska lista bila posledica spora, ki je nastal med slovenskimi in italijanskimi levičarji po izključitvi Jugoslavije s strani Moskve iz Kominforma.

Tako poroča Marjan Terpin v že omenjeni knjigi za Števerjan, da so se slovenski levičarji, t. i. titovci sporekli s kominformovci, tednik »Sočas«, ki je tedaj izhajal v Gorici, pa 31. maja 1951 piše o nekem sestanku v Števerjanu naslednje: »Zato pa se bomo števerjanski partizani z vsemi silami borili proti izdajstvu naših idealov, ki pa jih ne izdaja kakšna Titova klika, ampak kominformistični hlapci tujega imperializma, ki bi nas radi še enkrat spravili v sužnost in bedo.« Kljub tem sporom pa so slovenski levičarji na teh volitvah nastopili enotno pod znakom DFS.

(Drugič naprej)

Z GORIŠKEGA

Gorica bo imela univerzitetno fakulteto

Znano je, da so že dolgo let padali predlogi o kaki visokošolski ustanovi za Gorico. Videm in Trst sta univerzitetna sedeža, Gorica pa je do sedaj brez vsake lastne vseučiliške osnove. Sedaj pa se je zvedelo, da bo v doglednem času prišlo do prve univerzitetne fakultete v našem mestu, ki bo formalno spadala še pod tržaško univerzo. O tem je tudi razpravljala zadevna parlamentarna komisija in sprejela sklep, da se v Gorici ustanovi fakulteta za diplomatske vede, prva te vrste v Italiji. Gre vsekakor za prestižno in zanimivo pobudo. Sklep je v nedeljo v Gorici potrdil tudi rektor tržaške univerze prof. Fusaroli.

Gostovanje ljubljanske Drame

Najprej v Trstu, nato pa še v Gorici je v okviru abonmajske sezone SSG iz Trsta nastopilo v obeh kulturnih domovih ljubljansko dramsko gledališče z delom češkega dramatika Pavla Kohouta »Marija se bori z angeli«.

Po vdoru čet Varšavskega pakta na Češkoslovaško je bilo Kohoutu prepovedano vsako nastopanje na domačih odrih. Nato mu je bila dodeljena velika avstrijska nagrada za evropsko literaturo, obenem pa je prejel povabilo za enoletno nastopanje na Dunaju. Ko sta se z ženo vračala domov, mu je bilo odvzeto državljanstvo in je bil izgnan iz države. Naselil se je na Dunaju, kjer se je zaposlil v Mestnem gledališču in postal leta 1981 avstrijski državljan.

Na Dunaju je tudi napisal omenjeno dramo. Snov je zajel iz resničnega življenja. Bivši ravnatelj gledališča v Pragi František Pavliček je namreč o največji češki pisateljici iz prejšnjega stoletja Boženi Nemcovi napisal monodramo, ki naj bi jo igrala velika češka igralka Vlasta Charamostova. Ker pa so vsa Pavličekova dela sedaj na Češkoslovaškem prepovedana, igralka z dramo o Boženi Nemcovi »Davno, davno, davno« niti na domu ni smela nastopiti.

In ta dogodek je Kohout ovekovečil v svoji drami »Marija se bori z angeli«. Seveda ima igra izrazito protirežimsko ost in hoče prikazati sedanjo nesmiselno družbeno ureditev Češkoslovaške. Vse dogajanje na odru je veliko kritik po demokraciji in človekovi svobodi. Obe strani, oblast in oporečniki, pa kažejo že precejšnjo mero utrujenosti, ko se medsebojno spopadajo.

Značilno je, da so to igro uprizorili v ljubljani, kjer se prenekateri istovetijo s tem, kar je Kohout postavil v svoje dramsko sporočilo. Tudi v Sloveniji se vedno bolj pojavljajo znaki oporečnosti, zlasti v razumniških krogih. Zelja po pristi svobodi in pluralistični demokraciji postaja vedno večja.

Marijo v vlogi nezaposlene in preganjane igralka je doživeto podala Stefka Drolčeva, bivša članica našega tržaškega ansambla. Z njo je nastopal v vlogi »naspol moža« (pravi mož jo je zapustil) Jožefa Lojze Rozmnan, posrečen lik, a nekam bledeč dikav ob svoji premočrtni družici. Dokaj izrazit delež v več vlogah so v igri imeli Jurij Souček, Aleš Valič in Danilo Benedičič. Niso pa izstopali, čeprav jim je vloga tajnih ovaduhov in policistov dajala to možnost. Morda njim ali režiserju to ni ležalo. - jk

Dve potovanji v priredbi

»Katoliškega glasa«

Ob 40-letnici izida prve številke »Slovenskega Primorca«, predhodnika »Katoliškega glasa« priredi naš list v dneh od 2. do 9. avgusta 1986 romanje v Sv. deželo, deloma z letalom, deloma z avtobusom. Številno udeležencev je omejeno na en avtobus. Podrobnosti sledijo za Novo leto.

Drugo potovanje bo nekaj dni prej in sicer od 21. do 30. julija 1986 in sicer na Sardinijo (5 dni) in Korziko (3 dni) ter dva dni potovanja iz Gorice in nazaj. Udeleženci bodo videli na Sardiniji mesto Cagliari, nurage v Baruminiju in Laconi, obiskali središče pastirstva Nuoro in Orgosolo, nadalje Alghero z Neptunovimi jamami, severno Sardinijo (Porto Torres, Castelsardo), otok S. Maddalena in Smaragdno obalo (Costa Smeralda), na Korziki pa mesta Bonifacio, Ajaccio (rojstni kraj Napoleona) in Bastijo. Od tu povratek s trajektom v La Spezia. Za vplisanega velja, kdor ob prijavi plača 200.000 lir. Tudi tu je na voljo en avtobus, zato naj zainteresirani pohitijo z vpisom!

★

Storiti kaj v jezli je isto kot sešti v čoln, ko divja nevihta (nemški pregovor).

REMO DEVETAK

Pogled v našo polpreteklo zgodovino na Goriškem

10. februarja 1947 je bila v Parizu podpisana mirovna pogodba med Italijo in Jugoslavijo, ki je postala učinkovita 15. septembra istega leta. Tega dne so zahodni zavezniki zapustili Goriško, ki so jo skupaj s Tržaško upravljali od 9. junija 1945 in jo prepustili Italiji.

V Gorici je v času njihove prisotnosti prihajalo do ponovnih pouličnih manifestacij in demonstracij. Njih udeleženci, prihajali so predvsem iz Brd in Vipavske doline, so terjali priključitev Primorske k Jugoslaviji, organizacija teh nastopov pa je bila v rokah Krajevnih narodnoosvobodilnih odborov (KNOO).

I.

Novonastala meja je našla demokratične Slovence na Goriškem že pripravljene na novi položaj, manj pa t. i. napredni slovenski tabor. Slednji je svojo politično grupacijo ustanovil komaj 10. sept. 1947, torej pet dni pred zaprtjem meje in ji dal ime »Demokratična fronta Slovencev v Italiji« (DFS). Ta fronta se je

Izjava goriške mladinske sekcije Slovenske skupnosti

Tajništvo mladinske sekcije SSK iz Gorice ostro obsoja protislovenske letake, ki se pojavljajo na goriških ulicah v zvezi z našo narodno manjšino.

Letaki, ki jih podpisujeta Zveza za zaščito italijanstva Gorice in desničarska stranka MSI grobo žalijo slehernega Slovenca in navajajo neresničnost v zvezi z našim zgodovinskim obstojem.

Besede, ki jih desničarska stranka in omenjena protislovenske zveza uporabljata, sta izraz sramotilnega in brutalnega odnosa do pripadnikov manjšine, pa tudi pomanjkanje osnovne omike in spoštovanja miroljubnih slovenskih skupnosti ter zaslužita zato odsodbo vse poštene javnosti kot tudi kazenski pregon sodnih oblasti.

Goriški pokrajinski svet se je izrekel proti triletju na slovenski sekciji zavoda ITI v Gorici

Na svoji zadnji seji je pokrajinski šolski svet obravnaval vprašanje prošnje različnih javnih ustanov za nove šolske smeri v letu 1986/87, med temi tudi drugega triletja na slovenski sekciji ITI Galilei. Prav o prošnji goriške pokrajinske uprave glede tega našega zavoda se je pokrajinski šolski svet izrekel negativno, ker v besedilu ni govora o tem, kakšno smer pravzaprav pokrajinska uprava namerava svetovati za triletje. Mnenje pokrajinskega šolskega organa je torej odklonilno glede na formo prošnje same, ki bi naj bila nepopolna.

Problem je seveda nekoliko globlji, kot bi sicer zgedalo na prvi pogled. Pokrajinska uprava namreč ni poklicana, da izbira konkretno, za katero smer naj se slovenski dijaki odločajo, saj je jasno, da bi v takem primeru kaj lahko prišlo do tega, da bi npr. prošnja govorila o kaki drugi usmeritvi in ne o informatiki, na katero se nameravajo vpisati vsi slovenski dijaki. Vemo namreč, da je marsikomu smer informatike za slovenske dijake trn v peti, in tega se najbolj zaveda prav SSS, ki je skupno z odbornikom za šolstvo dr. Spacapanom sklenilo, da se prošnja sestavi brez omembe smeri, sicer bi v pokrajinskem svetu samem gotovo prišlo do hude diskusije in bi bila v dvomu lahko celo prošnja za odobritev triletja, takega ali drugega.

Nasprotniki informatike za Slovence pa so očitno izkoristili priložnost in so člane pokrajinskega šolskega sveta prepričali o nepopolnosti prošnje.

Seveda je odbornik Spacapan takoj zatem stopil v stik z deželnim šolskim nadzornikom in istočasno z goriškim šolskim skrbnikom dr. Corbijem (ki je bil tudi prisoten na seji pokrajinskega šolskega sveta) in se z njim zmenil, da bo pokrajina posredovala dodatek k prošnji z zahtevo, da se za slovenske dijake vzame v pretres smer informatike, ki najbolj odgovarja zahtevam časov in daje največje možnosti za zaposlovanje.

Ta dodatek, ob katerem je pokrajinska uprava posredovala tudi seznam podpisov vseh staršev zainteresiranih dijakov, je šolski skrbnik predložil deželni komisiji za probleme slovenskih šol in napovedal, da bo v Rim izrazil svoje osebno pozitivno mnenje glede prošnje goriške pokrajinske uprave.

Ugledni obiski na goriški občini

V zadnjem času je prišlo na goriški občinski upravi do uglednih in pomembnih obiskov, ki jih moramo zabeležiti tudi v našem listu. V soboto 18. novembra je obiskal občinsko upravo novi jugoslovanski veleposlanik v Vatikanu Štefan Cigoj, dolgoletni generalni konzul SFRJ v Trstu. Diplomata je ožji goriški rojak, doma iz Solkana, in prav zato ga je hotela goriška občinska uprava počastiti kot sina širše goriške zemlje. Župan Scarano ga je sprejel z občinskim odborom ter mu v znak priznanja podelil spominski pečat goriškega mesta.

Teden kasneje pa je bil — in sicer v nedeljo 24. novembra — gost goriške občine Nobelov nagajenec za fiziko, goriški rojak Carlo Rubbia, ki je tudi goriški častni meščan. Znanstvenik je dan prej prejel na videmski univerzi častni doktorat iz informatike. V sprejemu na goriški občini je v svojem nagovoru poudaril nekaj temeljnih misli v zvezi z znanstvenim napredkom in o povezavi znanosti z vsakdanjimi življenjskimi problemi. Rubbia je tudi daroval goriški občini zlato kolajno svoje Nobelove nagrade, kar je za Gorico

veliko priznanje. Po tej svečanosti je na svojem domu v ul. Corsica sam odkril spominsko ploščo, ki mu jo je vzdala občina in kjer živi njegova mati. Sprejemu na občini so prisostvovali predstavniki vseh glavnih oblasti, pozdravili pa so ga goriški župan, podpredsednik deželnega sveta ter predstavnik pokrajinske uprave.

Nastop skupine »Gallus Consort« v pevski cerkvi

Ob razstavi Kraljevih del so si organizatorji zamislili tudi dva koncerta v cerkvah, ki jih je Tone Kralj poslikal. Med te spada cerkev v Pevmi, saj je bogato poslikana s Kraljevimi freskami.

V tej cerkvi je 6. novembra nastopil tržaški ansambel Gallus Consort (Miloš Pahor, Dina Slama ter Irena Pahor). Ze sestav sam (tvorijo ga člani ene družine) daje tej skupini svojo privlačnost, saj je to prava redkost, istočasno pa spominja na čase, ko so bili hišno muziciranje in lišni koncerti precej normalen pojav. Zato ni naključje, da se ti glasbeniki bavijo skoraj izključno s starimi instrumenti ter s staro glasbo, tj. obdobje renesanse in baroka, ko so ti instrumenti bili najbolj v rabi (čembalo, kljunasta in baročna prečna flauta, viola da gamba idr.). Po dolgi pozabi 20. stoletje spet odkriva te instrumente in jih skuša uporabiti v sodobni glasbeni govorici.

Izvajalci so predstavili zanimiv program starih mojstrov: Hottenterte, Marais, Vivaldi, Händel, Quantz; poleg tega pa so vključili v program tudi kratke skladbice Dine Slama na Kosovelov tekst. Ne bomo tu podrobno ocenjevali izvajanja, ki je vsekakor pritegnilo poslušalce, da so z vidnim odobravanjem sledili celotnemu programu. Rekli bi lahko, da je flauta najlepše zazvenela pri Vivaldiju in predvsem pri Quantzu, kjer je bilo ravnovesje treh instrumentov še najboljše. Čembalistka je suvereno in blesteče odigrala Händlovo Ariojo z variacijami, presenetila je tudi v svojih skladbah in s svojim glasom, saj nismo pričakovali, da se Kosovelova pesem lahko tako spontano poda ob spremljavi flaute in viole da gamba. Posebna pohvala tudi mladi Ireni, ki je vzdržala tako zahteven program in dokazala izredno muzikalnost. - Sk

Vojko Gašperut razstavlja

Invalid Vojko Gašperut-Gašper razstavlja svoje slike in druge umetniško obdelane predmete (škaflice, rute, krožnike) v atriju Katoliškega doma v Gorici. Razstava je bila odprta pred začetkom pevske revije »Cecilijska« v soboto 23. novembra in bo odprta vsak dan do nedelje 1. decembra in sicer od 11. do 12. in od 19. do 20. ure.

Mladi umetnik se je rodil v Sedlu pri Breginju leta 1949. Sedaj živi v Kopru. Sodeloval je na mnogih skupinskih razstavah v Divači, Ljubljani, Mariboru, Portorožu, Brežicah, Izoli, Piranu, Medvodah, v Radovljici, na Poljskem. Samostojno je razstavljal štirikrat v Kopru in Ljubljani. Sodeluje na Ex temporih v Piranu, Lipici, v Saležu pri Trstu, Gozdu-Martuljku in Marezigah.

Na Goriškem je to Gašperjeva prva razstava. Lepo je bila sprejeta. Številni obiskovalci občudujejo predvsem močno voljo preizkušnega umetnika, ki se kaže tudi v intenzivnosti barv.

Ogled te bogate razstave priporočamo. Vsi predmeti so naprodaj. Lepo bi bilo, da bi mu s tem vlili novih moči, da še naprej pogumno nadaljuje svoje delo in lažje premaguje svojo invalidnost.

Prosta cona obnovljena

Rimska vlada je sporočila, da se za eno leto podaljša zakon o prosti coni za Gorico in Sovodnje, nakar bo verjetno prišlo do desetletne obnovitve. Podtajnik predsedstva vlade Amato je to sporočil goriški delegaciji, ki je bila v ponedeljek 25. novembra v Rimu.

Šport

Olympia Elektro Terpin - Val 1:3 (10:15, 15:5, 6:15, 8:15)

Kot je to že običajno, je tudi letošnji slovenski odbojarski derbi pritegnil izredno število gledalcev. Pred nabito polno štandreško dvorano je Olympia klonila pred Valom. Njeni fantje so razen v drugem setu igrali precej medlo in demotivirano. Nastop sploh ni nudil posebnih atletskega in tehničnih prvov.

V prvem setu je nasprotnik povedel na 13:5, nakar so naši fantje znižali s hitrimi akcijami na 13:10, a nato malce popustili in set izgubili. Drugega so z lahkoto dobili. Pod mrežo sta se izkazala zlasti Simon Terpin ter Stefan Cotič. Zadnja dva seta pa sta spet potekala v premoči Valovih igralcev, zlasti tolkačev Aleša in Petejana.

Naj še povemo, da bo prihodnje leto prišlo do spremembe pravilnika vsedravnih odbojarske zveze, ki bo dovolila vpis v C2 ligo le igralcem izpod 26 let. Ta odločba bo precej oškodovala obe slovenski goriški ekipi, ki jih bodo morali zapustiti nekateri ključni igralci.

Za Olympia so nastopili: Cotič M., S. in I., Terpin A., D. in S., Spacapan Mirko, Dornik Rinaldo in Košič Benedikt. - cr

Dve milijardi za kmetijstvo na Krasu

Deželna vlada je odobrila dve milijardi lir za podpiranje kmetijskih pobud na Krasu. Podpora lahko dobijo zasebniki in zadrage za nabavo kmetijskih strojev, obnovo vinogradov, vrtnarij, živinskih hlevov in podobno. Prošnje bo treba vložiti od 3. januarja do konca aprila 1986. Informacije se dobijo pri Kraški gorski skupnosti. Naj Kraševci ne zamudijo te priložnosti.

OBVESTILA

Miklavževanje in obdarovanje naših otrok bo v četrtek 5. dec. ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici.

Otroci iz Doberdoba bodo z mladinsko igro »Pravljčni trenutek« pričakali sv. Miklavža v četrtek 5. dec. ob 19. uri v župnijski dvorani. Lepo vabljeni!

Redna seja ZSKP bo v ponedeljek 2. decembra ob 20.30 v Katoliškem domu. Dnevni red: poročilo o letošnji Cecilijski; Ljudski radio; program za naslednje mesece; razno.

Goriška mladinska sekcija SSK nadaljuje akcijo za poslovenjenje slovenskih imen in priimkov, ki vzbujajo pri prizadetih vedno večja zanimanja. Za morebitne informacije kličite tel. št. 884141 in sicer od 18. do 19. ure ali pa se obrnite do naših predstavnikov.

V Kult. domu v Gorici je od četrtega 28. novembra odprta razstava (v sodelovanju z galerijo Il Torchio) Rudolfa Saksida in sicer do 7. decembra vsak dan od 17. ure do 19.30. V četrtek 28. novembra ob 20. uri istotam nagrajevanje udeležencev natečaja »R. Saksida«, ob 20.30 v veliki dvorani predvajanje slovenskega filma »Dediščina«. Režiser Matjaž Klopčič bo osebno navzoč. V soboto 30. novembra ob 20.30 bo v isti dvorani koncert ansambla »Big Band« iz Ljubljane.

ACM - Trst vabi k sv. maši za cerkveno edinost, ki bo v ponedeljek 2. decembra ob 17. uri v Marijinem domu, ul. Risorta 3. Sledi predvajanje diapozitivov.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bosta v ponedeljek 2. decembra ob 20.30 predstavljeni dve literarni novosti pisatelja Alojza Rebule. Knjigi »Savlov demon« in »Oblaki Michigana« bo predstavila prof. Ester Sferco.

Blagoslovitev križevga pota. Na prvo advetno nedeljo (1. decembra) bodo ob poti na Mirenski Grad blagoslovili nove podobe križevga pota, delo mladega slovenskega slikarja Lojzeta Čemažarja. Obred se bo začel ob 14.30 pri prvi postaji in ga bo vodil dekan Jožko Benedetič.

Zaključek Bachovega ciklusa. Organist Hubert Bergant bo v nedeljo 1. decembra z dvajsetim koncertom zaključil letošnji cikel orgelskih recitalov, v katerem je izvedel vsa znana orgelska dela J.S. Bacha v počastitev 300-letnice skladateljevega rojstva. Zaključni koncert bo na Mirenskem Gradu z začetkom ob 16. uri.

ZDRUŽENJE CERKV. PEVSKIH ZBOROV GORICA

priredi v nedeljo 8. decembra ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici

MALO CECILIJANKO

Nastopili bodo mladinski zbori iz mesta in okolice.

V Kulturnem domu v Trstu bo v soboto 30. nov. ob 20.30 peta folklorna prireditev. Nastopa akademska folklorna skupina »Jozha Vlahovič« iz Zagreba z izborom ljudskih plesov in pesmi.

DAROVI

Za Katoliški glas: Milan Sfiligaj 10.000; Gabrijela Kakeš 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: sestra Mara in nečakinja Magda v spomin Otilije Uršič iz Sovodnjah 200.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: žena z otroki ob 3. obletnici smrti Jožefa Komjanc 400.000; Luis, Gorica 30.000 lir.

N. N., Gorica: za Sv. goro, za cerkev v Novi Gorici, za Malo semenišče v Vipavi, za lačne po svetu in za novo cesto na Sv. goro po 150.000 lir.

Za Pastirčka: otroški zbor Slovenski šopek iz Mačkopolj namesto cvetja na grob mame bazovskega župnika M. Živica 20.000.

Za cerkev v Pevmi: Fani in Remigij Koršič v spomin Stojana Čuka 50.000 lir.

V spomin Otilije Uršič iz Sovodnjah: Rozalija Pelicon za cerkev v Sovodnjah 20.000; v isti namen Justina Komjanc 20.000 lir.

Namesto cvetja na grob Olge Klanjšček in Otilije Uršič iz Sovodnjah daruje družina Uršič za cerkev v Sovodnjah 50.000 lir.

Za cerkev v Nablazini: V. C. 100.000; Gobbo 100.000; C. L. 100.000; S. A. 60.000; druž. Caharija 50.000; ob smrti Pavle N. 50.000; cerkvene pevke ob smrti Rudolfa Caharija 50.000; Špan 30.000; Kakeš 10.000.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Vera Abram ob 20-letnici smrti nepozabne mame 50.000; ista v spomin mame g. M. Živica 20.000; N. N. 50.000; Sandro in Nadja Žerjal v spomin pok. Pepija Jogana 20.000; Marta Požar v spomin na Nika Černigoja 20.000; nedeljska družina v baru 11.000; Adriano in Rafaela Rustja v spomin Marije Sahar vd. Živic 25.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Danica Križmančič v spomin brata Siljota 10.000; Nojzovi v spomin Lojze Kovačeve 10.000; Magda v spomin mame Bernarde Kralj 10.000; v spomin Marije Živic: N. N. 100.000; Titty Smeccchia 50.000; Marc-Rencelj Francovi 50.000; Dori Križman 50.000; Pepi Križmančič 50.000; druž. Silko in Sandro Ražem 50.000; Emi Černivec 30.000; Marija Kraljeva 20.000; Marija Bizjak in njena mama, Sv. Ivan - Trst 20.000; Zorka Ražem 20.000; Karla Mahnič 20.000; Marija Križmančič Županova 20.000; Racman-Mihčević 20.000; N. N., Pesek 20.000; Marija Leban 20.000; Stopar-Pelan 20.000; Strancarjevi 20.000; Marija Žepensčeva 20.000; Andrej Pečar 20.000; Karla Sosič, Opčine 20.000; Slavka in Milena Ferlat, Opčine 50.000; Zeljčecovi 15.000; Žerjalovi, Trebče 15.000; Čač-Ražem 15.000; Vida Renčelj 15.000; Dekleva, Sv. Ivan - Trst 20.000; Marta Požar 15.000; Silvana Grgič 15.000; Nojzovi 12.000; Dino in Bruno Kralj, Trebče 10.000; Nino in Mirjana Parovel 10.000; Marija Gabrieli, Gropada 10.000; Zora Česnik 10.000; Danica Tomažin 10.000; N. N., Trebče 10.000; Pini Kocjančič, Sv. Ivan - Trst 10.000; Marija Vodopivec 10.000; Rudi Stopar 10.000; Nini Filipov 10.000; Marta Koojan 10.000; Magda Kralj 10.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: v spomin Marije Živic Milka Grgič 10.000, Pecovi 20.000, Kalc-Baldassin 20.000 lir.

Za cerkev na Padričah: Eda Žerjal, Trebče v spomin Marije Kralj 15.000; v spomin Marije Živic: Marija, Eda, Barbara Kalc 30.000, Vardjanovi 20.000, druž. Bak 10.000, Justina Grgič 10.000, Ivanka Debenjak 10.000, Vardjanovi iz Lonjerja 15.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 1. do 7. decembra 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Lov za ukradenimi milijoni«. Drugi del. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tehnik. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Večni sopotniki. Sklop velikih pesnitev. 15.25 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Štirideset let radijskih oddaj v Trstu. 10.10 Prokofjev: Zaljubljen v tri oranže (1. in 2. dej.). 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Komorni zbor »Monteverdi« iz Budimpešte. 14.10 Iz šolskega sveta. 15.00 Otroški kotiček: »V deželi pravljic«. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tehnik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Prokofjev: Zaljubljen v tri oranže (4. in 5. dej.). 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Med Brdi in Jadranom. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 J. Lukeš: »Noč po jubileju«.

Sreda: 8.10 Primorska diaspora v svetu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Cecilijska 1985. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Igraj se z nami tudi ti! 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladatelj Luigi Dallapiccola ob 10-letnici smrti. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Slovenska popevka. 14.10 Ne prezirimo! 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Madžarski mešani zbor »Vikár Béla« iz Kaposvára. 18.00 Štirideset let slovenskih radijskih oddaj v Trstu.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 »Sveti Miklavž na radiju«. 15.30 Iz filmskega sveta. 17.10 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Händlova skladba. 11.05 Melodični orkestri. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Anketa o mladinski brezposelnosti. 15.00 Otroški kotiček: »Skrito - odkrito«. 16.00 Diskografija Slovencev v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violin Pavel Ota. 18.00 »Večni sopotniki«. Sklop velikih pesnitev: Karl Hynek Macha: »Maj«.

DAROVI

Za cerkev na Pesku: Mihalič-Zagar, Draga v spomin Marije Živic 25.000; Kapun, Pesek 20.000; Grahonja, Gročana 15.000; Petaros-Ražem, Gročana 10.000 lir.

Ob 15-letnici otroškega zbora Slovenski šopek: Anica Tul 50.000 lir.

Franciška Stefančič, Dolina 87: za okna cerkve v Dolini 50.000, za misijone 50.000, za lačne po svetu 50.000 lir.

Za ureditev ceste na Sv. goro: Darko in Lučka v spomin Marije Živic 20.000; Anica, Zora in Mira v spomin Miloša Kovača 50.000; za cerkev Justina Komjanc, Sovodnje v spomin Otilije Uršič 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Albina Copič 50.000 lir.

Prodaj harmoniko tipa Scandalli (80 B), tel. 89520.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Katoliška knjigarnica
Ustanovljena leta 1910

NOVOST

Igrače iz vsega sveta

GORICA - Travnik, 25 - Tel. 84407